

DIARI DE SESSIONS DEL **PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS**

Número 20

I Legislatura

Any 1984

**Presidència
de l'Exm. Sr. Antoni Cirerol i Thomàs**

Sessió celebrada el dia 6 de Juny de l'any 1984

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

1.—Interpellacions:

- a) *Interpellació (R.G.E. Núm. 507/84), presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), relativa a la concessió de subvencions per part del Govern Autònom.*
- b) *Interpellació (R.G.E. Núm. 508/84), presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a les subvencions del Govern a empreses comercials industrials i agrícoles.*

EL SR. PRESIDENT:

Molt bones tardes. Crec que aquesta Presidència, atenent la suggerència feta per alguns membres de la Mesa, agraeix l'assistència tan nombrosa de públic, al qual li demana que s'acomodi a les normes estrictament parlamentàries quant al disposat en el revés de la invitació a tenor de l'article 108. Al mateix temps, vull recordar a la Cambra que les Interpellacions d'avui se subjectaran a les normes estrictament reglamentàries quant al temps de les intervencions, que serà, després de la lectura de la Interpellació, l'actuació de l'interpellant durant quinze minuts. Seguidament actuarà el representant del Govern, el qual m'ha fet saber que dividirà la seva intervenció de quinze minuts entre dos Consellers. Continuaran el torn de rèplica i contrarèplica de cinc minuts cada un d'ells. I finalment els Grups fixaran la seva posició durant cinc minuts. Com vostès saben no hi ha votació a les Interpellacions. Per tant, comença la Sessió, i la Secretària farà lectura de la primera Interpellació que és la número 507, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM.

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

El Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM, fent ús d'allò que es determina en els articles 141 i següents del Reglament Provisional del Parlament de les Illes Balears, presenta la següent Interpellació sobre la concessió de subvencions per part del Govern Autònom. 1.— Quins tipus de convocatòries públiques ha fet el Govern de les Illes Balears per a la concessió de subvencions a pagesos, industrials i comerciants? 2.— Quins criteris ha adoptat el Govern de les Illes Balears a l'hora d'aconseguir subvencions a pagesos, industrials i comerciants? 3.— Quins criteris ha tengut el Govern de les Illes Balears a l'hora d'informar favorablement sobre la concessió de subvencions a pagesos, industrials i comerciants? 4.— Quin seguiment fa el Govern de les Illes Balears de la correcta utilització de les subvencions concedides i com preveu que les subvencions siguin utilitzades d'acord amb el concepte pel qual han estat sol·licitades? Palma de Mallorca, a 28 d'abril de 1984. El Portaveu del Grup, Sebastià Serra.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Secretària. Té la paraula el Portaveu del Grup Esquerra Nacionalista, Sr. Sebastià Serra Busquets. Disposa, Sr. Sebastià, de quinze minuts.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats, Esquerra Nacionalista, quan va tenir coneixement de la convocatòria al Butlletí Oficial de l'Estat de dia 17 de setembre del 82, de la resolució de la Direcció General de Protecció Agrària de convocatòria de subvencions a la pagesia de Mallorca, va estar satisfeta i encara més quan va saber que la gestió, la informació, en definitiva, i divulgació aniria a càrrec del nostre Govern Autònom. De tot d'una es dubtava entre Consell Insular o Consell General Interinsular; posteriorment, Govern de les Illes Balears. I en definitiva, entenem i entenem que és una manera important d'ajudar la nostra pagesia. La convocatòria és flexible, de tal manera que les sol·licituds s'han admeses a Mallorca fins dia 10 d'octubre del 83, i a Menorca de qualque manera es

varen rebre amo una extensió de convocatòria específica pels mesos de juny a agost del 83. Per tant, la Conselleria tenia el deure d'analitzar i avançar les peticions i elevar la seva proposta, amb un informe tècnic i amb la quantia a subvencionar, a la Direcció General de Protecció Agrària del Govern Central. La primera pregunta, per tant, que Esquerra Nacionalista es planteja, és a veure a aquesta tasca de divulgació, a aquesta tasca d'informació, a aquesta tasca de quantia que era limitat al màxim, però, en definitiva, quantia important, qui hi estava implicat, com s'estava fent i, en definitiva, de qualque manera quina anàlisi podem fer, i això és el que volem tractar primordialment avui, de la divulgació feta entre la nostra pagesia. Segons els nostres informes a molts de pobles de Mallorca, podem parlar de Sineu, Artà, Sant Joan, Sant Llorenç, etc., no es coneix en absolut aquest tipus de convocatòria ja que no s'utilitza l'entramat natural per comunicar-se amb la pagesia. I quan es comença a saber que existeix aquesta convocatòria, o bé per debats públics o bé per col·loquis en què algun funcionari o el mateix Conseller hi han participat, es troben molts de pagesos d'aquesta illa a la primavera d'hivern passada que el termini s'havia acabat. I podem parlar de pagesos de Lluçmajor, de pagesos de Manacor, que van a la Conselleria i els diuen el termini ha acabat, o més ben dit la quota ha acabat; cosa molt diferent una de l'altra. Per tant, hem de dir que els canals de comunicació per arribar a la nostra pagesia no varen esser, gairebé, llevat qualque excepció, ni Ajuntaments, ni Cambres Agràries, ni Sindicats legalment constituïts, ni Cooperatives, ni mitjans de comunicació habituals, sinó que l'entramat de la convocatòria era, senzillament, el Butlletí Oficial de l'Estat i eren, al mateix temps, funcionaris de la Conselleria de l'antiga Administració de l'Estat a les Illes Balears en matèria agrària. Per això, a un moment determinat, el Sindicat Unió de Pagesos a Mallorca, màxim representant de la pagesia de tipus familiar, de la pagesia que està fent feina pel seu compte, emet un comunicat, que entenem molt important, dia 10 de maig del 83, i volem llegir-vos alguns paràgrafs d'aquests comunicats. Diu que set persones reben el 15 % de la subvenció, vint-i-dues persones el 38 %, seixanta-dues persones el 68 %. Per tant, la primera característica a partir del comunicat d'Unió de Pagesos és l'alta concentració d'aquestes subvencions. I a continuació el comunicat públic diu, el funcionament, el funcionari encarregat, però, de la tramitació de la subvenció, Sr. Bonaventura Rubí Servera, s'adjudica 997.100 ptes.; i 674.600 a nom de la Sra. Maria Cano de Oleo; 1.000.000 per a la Sra. Clara Servera Roca, dona i tia, del Sr. Rubí, respectivament. Endemés són beneficiaris la Sra. Maria Vives Servera i el Sr. Ignasi Moragues Ribas de Pina, amics personals del Sr. Rubí. El Superior Jeràrquic Sr. Manuel Rotger Salas, Director General de la Conselleria, rep la quantitat de 900.200 ptes.; la seva germana, dona del President de la Comunitat Autònoma, 413.000 ptes. Per tant, Esquerra Nacionalista, seguint l'esperit estricte d'Unió de Pagesos de Mallorca i el que ja s'ha dit i se sap públicament moltes vegades, es planteja clarament, per què la manca d'informació concreta als sectors de la nostra pagesia implicats? Qui és responsable d'aquesta manca d'informació? I és clar, ens trobam que els beneficiaris són en primer lloc alts funcionaris de la Conselleria i d'altres Conselleries i hem d'esmentar aquí un funcionari de tipus tècnic, amb

una feina, encarregat de la gestió que duu el Sr. Rubí, i el Director General de la Conselleria, càrrec polític, Sr. Manuel Rotger Salas. Per tant, ens trobam que l'alta concentració de les subvencions i endemés de tipus molt personal i de familiars de primer grau ens duu a començar a veure que el tipus de convocatòria no s'està fent així com cal, perquè hi ha uns interessos molt concrets que no es divulgui així com toca per afavorir el que tantes vegades, durant l'època de la dictadura, dins la pagesia d'aquestes illes es va fer. Per tant, ens trobarem amb unes irregularitats de tipus manifest amb la divulgació de la convocatòria i ens trobarem amb unes coincidències molt grosses entre grans propietaris, alts funcionaris, alts càrrecs polítics d'aquesta Administració Autònoma. I la pregunta que ens feim és, on és la defensa de les explotacions agràries de tipus familiar, de la petita propietat, de la mitjana propietat, cosa que sembla que en els programes agraris de tots els grups presents en aquesta Cambra hi figura? I és per aquí, senyors del Govern, que nosaltres entenem que la responsabilitat és greu. Es tracta a vegades de sol·licituds prèvies que es formàssin aquest Govern? És probable que alguna d'aquestes persones que té subvencions molt importants d'aquestes grosses, haguessin fet la petició abans de la presa de possessió de vostès. Però també és cert atenent un principi clar que legalitat i ètica política a vegades no van plegades, pensam que és molt clar que hi havia alternatives. Els familiars de primer grau, aquests alts funcionaris podien renunciar a aquestes subvencions, podien tornar els doblers i, en definitiva, podien fer que aquest principi elemental d'ètica política fos present en redundància en aquesta Cambra. Passant ja a la part de Comerç i Indústria, hem de dir que el tipus de subvenció és diferent al de l'Agricultura. Hem de dir que hi va haver un mes i busques fins a desembre aproximadament de temps per espargir la convocatòria; i hem de dir que es va espargir molt més que al sector agrari. Però també hem de dir que quan es començava a espargir de totes totes entre els sectors de la petita i mitjana empresa era el mes de desembre quan la convocatòria, quan el termini acabava. I les preguntes que ens formulam dins el sector de Comerç i Indústria, és, quin ordre de prioritats s'ha seguit? Quantes demandes hi ha hagudes? Quines s'han admeses i quines no? Quin tipus de comerç defensam, el gros, el petit, sobretot al sector d'alimentació? S'ha atès a qualque moment el lloc de treball, ja que el tipus de subvenció era una mica en funció d'uns tipus d'interès, de millorar els tipus d'interès per ampliació i reformes sobretot del comerç? I pensem que hi ha hagut un estudi de l'any 81, 82 de l'IRESCO que ha costat al contribuent, ens ha costat a tots, 40 milions de pessetes i que era bastant concret damunt la nostra realitat comercial. Entenem, vista la llista d'entitats que han rebut aquestes subvencions, que aquest estudi d'IRESCO molt poc s'ha tengut en compte. I el que sí pensam és que hi ha hagut poquíssim programa, existeix molt poc programa del tipus de comerç, del tipus d'ajuda i com s'ha d'intentar de qualque manera funcionar a aquest nivell comercial, tan important a les nostres Illes, sobretot al sector de la petita i mitjana empresa. També hi ha hagut poca divulgació, manca de programació, i hem de dir que els defectes anunciats a l'agricultura són una mica comuns, senyors del Govern, ja que trobam excessives persones conegudes de tècnics o de polítics d'aquesta

Administració Autònoma, trobam excessiva concentració a dues poblacions, a Lluçmajor i Inca; i, en definitiva, també pensam que manca claredat al sector comercial. Per això, Esquerra Nacionalista-PSM, avui ja creu que s'ha dit gairebé tot. Es tracta d'elevat a postures ètiques i clares tota l'actuació de la nostra administració i es tracta de qualque manera de donar un exemple i tenir ben present la qüestió que hem anunciada tot el temps d'aquest debat i que, per, no per repetir-la, creim que estigui de més. Una cosa és la legalitat, una cosa és que el Butlletí Oficial de l'Estat o els Butlletins Oficials siguin legalment un lloc on és normal que es faci una convocatòria i una altra cosa és arribar a tot l'entramat civil de la nostra societat; i de qualque manera és, també, partir d'una vegada per totes per espargir totes les petites ajudes que són molt migrades, que ens puguin arribar de l'Administració Central de l'Estat, però espargir-les i fer-les arribar a tota la població. Per això, senyors del Govern, Sres. i Srs. Diputats, Esquerra Nacionalista senzillament intentarà amb aquest debat claredat absoluta i intentarà, i ho anunciam, una Moció, si és que no queda clar en aquest debat que estiguin les coses ben aclarides, intentarà una Moció, en tant que s'han d'investigar les responsabilitats polítiques; caigui qui caigui dins una administració i, de qualque manera s'ha d'intentar, de qualque manera, que aquesta Comunitat Autònoma comenci a caminar pel camí de la claredat, la netedat i, en definitiva, pel camí de l'ètica política. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sebastià Serra. Per part del Govern té la paraula el Conseller d'Agricultura, el Sr. Joan Simarro. Vol que als set minuts i mig li faci una senya?

EL SR. SIMARRO MARQUÈS:

Sí, Senyor.

EL SR. PRESIDENT:

Conforme.

EL SR. SIMARRO MARQUÈS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Vull començar la intervenció per exposar-li que per a una persona com jo, que duc més de 25 anys dins l'administració, el clima i l'expectació que aqueix tema de les subvencions ha presentat al públic, m'ha deixat, m'ha provocat una gran sorpresa. Les ajudes i subvencions són fets que es produeixen sempre, no tan sols a l'administració espanyola sinó a totes les altres nacions. Al Mercat Comú serveixen fins i tot com a un arma per modificar l'estructura productiva. Si dins la nostra Comunitat, podríem dir, gran públic no els coneixia, no sé què dir-vos, però sí que sé que hi ha pagesos que estan més preocupats per les seves explotacions i que n'han fet ús d'elles ja fa alguns anys. Recordem antigament l'antic Institut Nacional de Colonització, etc., etc. Abans d'entrar a contestar cada un dels punts de la Interpel·lació crec que he de definir la filosofia bàsica de les subvencions i les explotacions agràries. Tota ajuda o subvenció és o un estímul o una compensació de l'explotació agrària que pressuposi, o un canvi de l'estructura productiva, comercial, per fer més rendable l'explotació, o un foment determinat, de determinats cultius que tenen mercat, és a dir, que són

deficitaris o que hi ha possibilitat d'exportació, o també una reconversió d'altres cultius que ens provoquen excedent. Per tant, i és molt important insistir en això, les ajudes no s'han de considerar com un repartiment discriminat de fons públics, sinó que s'han de donar a uns empresaris que facin unes obres determinades. N'hi haurà, per tant, molts d'ells que ni els demanaran, uns perquè ja havien fet les obres, altres perquè no tenen doblers i altres perquè l'explotació és massa petita per esser rendable. He volgut fer aquesta curta intervenció per dir que tot això està inclòs dins el programa de la Conselleria d'Agricultura que es va presentar a la Comissió corresponent d'aquesta Cambra, i que endemés s'han discutit i acceptat en les reunions periòdiques que s'han tengut en el Ministeri d'Agricultura amb els altres Consellers de les Comunitats Autònomes. Però per contestar a la Interpellació puntualment, punt per punt, podem començar, respecte als tipus de convocatòria. Després que el Govern va prendre possessió, vàrem donar instruccions a tot el personal tècnic de la Conselleria i de forma especial al Departament de Divulgació i Assistència Agrària, que d'una forma especial divulgàs les línies d'ajuda existents. Aleshores les empreses forestals, ferratgeres, l'olivar i el bestiar ovi, i assessorassin tots els pagesos no tan sols en la realització de les millores, sinó també en el tràmit administratiu. Mentrestant nosaltres elaboràvem el programa d'actuació a la Conselleria i manteníem reunions al Ministeri d'Agricultura per discutir les línies d'actuació nacional com a conseqüència de les negociacions complementàries a la fixació dels preus agraris. Com a anècdota puc dir que dia 27 de juliol del 83, a una de les reunions al Ministeri d'Agricultura, es va renegociar l'assignació de 20 milions, concedida a la nostra Comunitat per la línia de ferratgeres, i varen arribar a 35 milions, que després varen arribar a 45 a causa de les peticions que hi havia hagut. A partir del mes d'octubre, quan ja s'havia aprovat el programa d'actuacions a la Conselleria i tots els blocs d'ajudes, com després veurem, per les Ordres Ministerials, vàrem tenir les següents reunions de divulgació: Dia 24 d'octubre, la primera de totes, va esser una roda de premsa sobre els programes i ajudes; dia 25, una reunió amb la Unió de Pagesos per explicar-los tots els programes i se'ls varen donar còpies de totes les ajudes; dia 26, una reunió amb tots els funcionaris d'Extensió Agrària, del CEA, als quals es va repartir tota la documentació per a la divulgació. El 4 de novembre, una reunió a Santa Eugènia, el representant de la Cambra Agrària; dia 10, a Campos; dia 11, a Llucmajor; dia 15, a Montuïri, on hi va haver una taula rodona precisament amb tots els Partits Polítics i Sindicats Agraris, concretament la Unió de Pagesos va esser la que la va promoure; dia 18, a Manacor; dia 21, a Santa Maria. El desembre, el 12, Ses Salines; el 13, Calvià; el 16, Felanitx. El gener, dia 23, a Campos, una altra vegada. Dia 27, a Lloret; dia 9 vàrem tenir ja reunió a la Conselleria amb la Unió de Pagesos. Dia 27 de febrer, a Sencelles; el 29, a Alcúdia i dia 8 vàrem tornar tenir una altra reunió amb la Unió de Pagesos. A totes aquestes reunions hi vaig anar jo personalment acompanyat per altres funcionaris i endemés les Cambres o els Ajuntaments varen avisar els pobles de l'entorn. Jo crec que les xifres canten, i l'efectivitat de la divulgació queda demostrada; per exemple, la línia de ferratgeres en què s'ha insistit darrerament que l'any 82 hi va haver només 29 peticions, el 83, 260 i el 84,

fins fa devers 15 dies ja n'hi havia 799 i encara no han acabat. Pens que qualsevol intent de voler presentar el repartiment de subvenció com a repartiment entre amics es pot considerar com a fals i demagògic. Si hi ha persones o alts càrrecs que hi han tengut accés, puc afirmar que les sollicituds es varen fer dins el mes de maig, quan cap d'ells sabia que tendrien accés a aquest càrrec. Que seran beneficiats, amics o parents de funcionaris, jo crec que, en part, és lògic que si una persona sap qualque cosa, el normal és que digui el que és, que el que tenguí relació amb ella ho sàpiga primer que una altra que no la coneix; no tenim per què treure les coses del solc, sinó enfocar els fets com a persones humanes que som. Respecte al punt segon i tercer, els podem refondre perquè uns són els criteris de concessió i els altres, els d'informació, ve a ser el mateix. I podem dir que com que les subvencions són finalistes i responen a criteris de tipus nacional es podrà veure a través de les següents Ordres Ministerials, les llegesc molt breument per... foment ferratger, l'Ordre de 23 d'abril del 80, l'olivar, el Decret 2025 de 2 d'octubre; la millora organització productiva de bestiar ovi, el 29 de juliol del 83; la producció lletera és un Decret del 81, el reglament estructural de la producció lletera és del 82 i 83; les empreses forestals és una Ordre Ministerial del 81; les agrupacions de productors agraris és la Llei 29 del 72; el règim cooperatiu de maquinària és l'Ordre Ministerial de 26 de juliol del 83; el foment d'associacionisme econòmic de la joventut pagesa és el 83, també el 8 de setembre; l'ajuda a entitats associatives agràries per la comercialització comuna dels seus productes, també 13 de setembre del 83; i el foment de la racionalització de... de pinsos i de recurs infrautilitzat per l'alimentació animal, també el 3 de setembre del 83. No els vull cansar llegint les Ordres Ministerials, però crec que les puc resumir de la següent forma: totes elles fixen un objectiu que es dedueix d'existència d'una explotació agrària on s'han de fer una sèrie d'obres o d'inversions per part de l'empresari. I que una vegada fetes, d'acord amb l'objectiu a aconseguir se subvenciona amb una quantitat conceptual fixada a l'Ordre Ministerial corresponent i d'acord també amb un barem fixat. Per tant, i amb això també vull insistir, que les subvencions del 83 s'han donat a totes les explotacions agràries que ho han demanat i han fet les obres, com és lògic. I que no hi ha hagut cap exclusió per persones, ni hi ha hagut tampoc inclusió per cap causa d'elles. Respecte al punt quart he de dir que totes les subvencions abans d'esser abonades es visiten per tècnics dels departaments corresponents que certifiquen les millores fetes. A petició d'aquesta Conselleria per poder justificar la labor que s'havia fet i augmentar la quota d'ajudes es va demanar al Ministeri d'Agricultura que venguessin tècnics de l'Administració Central que es varen desplaçar precisament el 25, 26, 27 i 28 d'octubre del 83, i resultat d'aquesta vinguda va esser l'ampliació de les assignacions. Amb això, endemés, vull dir una cosa, em va arribar despusahir de la revista «Agricultura» de febrer en què xerra de la nova, «Hacia la nueva olivicultura». Només vull llegir un paràgraf molt curt: «En acciones de reconversión también conviene recordar la sustitución en toda España de unas 300 mil hectáreas de olivar con arranque o acciones de reorientación productiva, sirviendo de ejemplo las inversiones realizadas en Baleares y, más esporádicamente, en otras regiones» Aquest article va firmat per José Puer-

ta Romero, Subdirector General de Producció Vegetal del Ministeri d'Agricultura. He d'acabar, però vull defensar vivament el principi d'igualtat de tots davant la llei, com estableix clarament l'article 10 de la Constitució, en les coses bones i en les dolentes, davant les contribucions d'imposts, però també davant les ajudes i les subvencions. Sobretot si això comporta una inversió i millora de les nostres explotacions agràries. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Agricultura. Conseller d'Indústria i Comerç, Sr. Gaspar Oliver Mut,

EL SR. OLIVER MUT:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, Comparesc avui aquí, com a membre del Govern Balear i responsable de la Conselleria de Comerç i Indústria, per tal d'aclarir definitivament el tema dels ajuts financers concedits a empreses comercials per aquesta Conselleria. Les afirmacions que últimament s'han fet sobre el comportament de la Conselleria i que han motivat aquesta Interpellació, Srs., Sres. Diputats, són molt greus. És important doncs que totes les incògnites que vostès, com a representants del poble balear puguin albergar, quedin avui prou dissipades. Hagués desitjat tenir l'oportunitat de donar abans tota aquesta informació que avui us donaré, i així vaig creure que ho feia quan vaig contestar, perdó, puntualment, les preguntes que em formulava el Diputat del Partit Socialista Sr. Josep Alfonso Villanueva. Però mai, mai no m'hagués pogut imaginar que es poguessin aprofitar fragments i veritats a mitges d'aquesta informació i que es formulassin unes afirmacions tan greus en contra meua, en contra d'aquest Govern i, en definitiva, en contra de la credibilitat d'una institució massa jove per poder resistir indemne el descrèdit de les persones que legítimament la representen. Per això agraesc l'oportunitat que em dona avui el Partit del PSM per poder explicar-me. Per tant, vegem els fets. Ells parlaran per si mateixos i demostraran que l'actuació del Govern en matèria dels crèdits en comerç ha estat absolutament irrepreensible, tant des del punt de vista legal com des del punt de vista ètic. Se'ns demana a la Interpellació quins tipus de convocatòries públiques hem fet per donar a conèixer aquesta línia de crèdit. Com tots vostès saben, es va signar un conveni amb la Banca Regional, acte al qual ja vàrem procurar donar la màxima difusió, i així ho reflecteix la premsa de dia 28 d'octubre i dia 3 de novembre. Ens vàrem preocupar també de donar tota la publicitat possible a la línia, convençuts que aquesta era la clau per tenir èxit, i vàrem editar un fullet allà on s'explicaven les característiques de la línia, les condicions del crèdit, els possibles peticionaris, els tràmits que s'havien de dur a terme i una sèrie de consideracions a observar, perdó, per tal que els tràmits fossin més àgils; i d'acord amb la nostra política, també ho hem de dir, de suport i potenciació a les altres institucions, dia 15 de novembre i dia 2 de desembre vàrem escriure unes cartes a totes les institucions repetesc, a totes les institucions: als tres Consells Insulars, a les Cambres Oficials de Comerç, Indústria i Navegació de Mallorca, Eivissa i Formentera; també a Menorca i a les associacions patronals, com són CAEB i PIMEM. I CAEB i PIMEM i AFEDECO varen enviar ells, varen remetre unes circulars a tots els seus associats. Agraesc sincerament al Partit Socialista de Mallorca que m'hagi fet

aquesta pregunta perquè aquest tema de la publicitat és un dels punts fonamentals en ordre a aclarir la possible existència de favoritisme i concessió d'aquestes subvencions, i aquesta es la primera pregunta que s'hauria d'haver fet, hauria d'haver formulat qui hagués volgut fer una anàlisi seriosa de totes aquestes ajudes. Però continuem amb els fets. En temes de publicitat és molt difícil fer judicis apriorístics sobre la seva eficàcia. Nosaltres el que sí que us puc dir és que l'IRESO en quatre anys només va tenir 18 tramitacions, dues, l'any 79, set, l'any 80, sis, el 81 i tres, l'any 82. I el Banc de Crèdit Industrial, que també amb aqueixa famosa línia dels 60.000 milions de pessetes, que pareixia que sortia «a bombo y platillo» amb una pàgina de propaganda a tots els periòdics, únicament, únicament el Banc de Crèdit Industrial ha tramitat deu expedients, deu expedients, senyores i senyors, en tot un any per a les empreses comercials de Balears. I la Generalitat de Catalunya, també ho hem de dir, amb una economia dotze vegades superior a la de les Balears, tant en nombre d'habitants com en dades econòmiques, el primer any que ell tenia la, que la transferència de consum, únicament va tramitar 160 expedients; i nosaltres, la Conselleria de Comerç i Indústria, en sis mesos, n'hem tramitat 84. I jo deman, hem donat informació suficient? És difícil dir el que és o no és suficient, però si ho miram i ho mesuram pel nombre d'expedients que hem tramitat, podem dir que hem estat entre 25 i 80 vegades més eficaços que l'IRESO, 16 vegades més eficaços que el Banc de Crèdit Industrial i hem tramitat, en mig any, el mateix nombre d'expedients que va tramitar la Generalitat. I continuu demanant, creis que si per un moment hagués passat per la voluntat d'aquest Govern restringir aquests ajuts als seus acostats, hauríem enviat escrits als Presidents dels Consells Insulars aliancistes i no aliancistes i a les Cambres de Comerç? Podeu imaginar que hauríem estat tan ingenus com per editar un fullet informatiu, que el deix aquí a disposició de la Cambra, per tal que es poguessin sol·licitar i els poguessin distribuir tots els patronals als seus associats? Jo pens que no, pens que això no ho podeu creure. Però continuem amb el fet. Hem exigit, contestant al punt dos i tres de la Interpellació, hem exigit els mateixos requisits a tots els expedients tramitats per la Conselleria. I aquests requisits són bàsicament de dos tipus: uns, els primers, fan referència a la documentació, i la llista de documents exigits és la que figura a l'imprès de sol·licitud que també deix a disposició d'aquesta Cambra per a qualsevol que ho vulgui veure. Els segons requisits es refereixen a les inspeccions que fa el personal qualificat de la Conselleria i duu a terme a totes les sol·licituds d'aquestes inspeccions; són dues bàsicament. Una primera que es realitza a la presentació dels projectes d'inversió per tal de comprovar directament si les dades que figuren en el Projecte són certes. I una segona inspecció, quan finalitza la inversió, per tal de comprovar que el projecte s'ha desenvolupat tal i com s'havia desenrotllat; i solament si aqueixa segona inspecció és favorable, es fa el pagament de les subvencions. Aquests són per tant, Sres. i Srs. Diputats, els controls que asseguren que els doblers públics que s'utilitzen en aquestes subvencions es destinen a la finalitat prevista, i aquests controls els hem imposat nosaltres perquè el Govern va tenir bon esment, abans de posar en funcionament aquesta línia de crèdit de promulgar un Decret, el Decret 69 del 83, aprovat dia 27 d'octubre del 83. I aquest Decret esta-

bleix tots els detalls en relació a beneficiaris, procediment, etc. I per aquests controls i no per cap altre control hem passat tots els expedients tramitats i per això a ningú se li ha ocorregut tenir en compte la possible vinculació política d'alguns peticionaris; perquè, si hi ha gent d'Aliança Popular es cert, però també n'hi ha d'altres partits i uns i els altres tenen el mateix dret, i pens honradament que ningú no els pot llevar aquest dret. El Sr. Serra, acab tot d'una Sr. President, el Sr. Serra m'ha fet una pregunta que no estava dins la Interpel·lació, allà on em demanava els llocs de treball. Li puc dir que els llocs de treball, amb 12 milions de subvenció, s'han creat 50 llocs de treball. I pel que fa referència al termini de convocatòria no hi havia un termini de convocatòria, com vostè molt bé sap, Sr. Serra, no acabava aquest termini dia 12, perdó, el mes 12, el desembre. Sinó que nosaltres el que varem fer, com que hi havia moltes sol·licituds, i precisament per donar més informació, varem convocar una roda informativa perquè d'aqueixa manera poguéssim arribar a tots aquells que encara no estaven informats, però no hi havia un termini de convocatòria. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula, si vol intervenir, el Sr. Sebastià Serra per replicar. Disposa el Sr. Diputat de cinc minuts.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Pensam que a una part, i començant pel tema d'Agricultura, a una part de la intervenció del Conseller ha quedat clara tota una feina de divulgació, però les dates d'aquesta feina de divulgació, amb reunions a pobles, són sempre el seu 80 %, si no he calculat malament, donat el temps que tenim, posteriors a la convocatòria del 83. És a dir, que sempre es tractaria d'anar cap a la convocatòria del 84. Per tant, ens trobaríem que des del mes de juny fins acabada la convocatòria del 83 són poques les campanyes de divulgació, excepció feta d'unes quantes reunions puntuals i excepció feta, i això sí que és important i coincidim amb el Sr. Conseller, excepció feta d'haver donat norma als funcionaris que ho divulgassin. Estam absolutament d'acord i satisfets de sentir-ho, que el Govern, el Conseller dona ordre als funcionaris que ho divulguin, i això sí que és una tasca important i que alabam. Perquè nosaltres tenim notícies que amb una convocatòria d'aquesta flexibilitat hi ha hagut gent que ha arribat fora de termini i l'expressió dels funcionaris responsables, sobretot dels que hem anomenat i tornam anomenar, Sr. Rubí, és que la quota està acabada. Per tant la feina feta, en gran part, feina que estaloniem és pel 84, no per la convocatòria del 83. Després ens trobam amb tota una sèrie de qüestions de tipus legal i de tipus històric; pensam que no s'ha contestat el substancial i pensam que el Govern en aquest sentit no ens ha desmentit l'entramat de funcionaris, alts funcionaris, càrrecs tècnics i càrrecs polítics que seran beneficiats directament i que familiars de primera línia se n'han beneficiat. No entrarem, òbviament, a tota una sociologia dels beneficiats, dels amics, perquè això ja seria una qüestió una mica important, però una mica secundària, sinó que només parlem de funcionaris tècnics i polítics i de familiars de primer grau o directament, i a l'alta concentració d'ajudes rebudes per aquests, molt poques persones moltes

ajudes i, al mateix temps, coincidents amb grups de pressió importants i grans propietaris. Per tant, Sr. Conseller, ni ha un tema que es la igualtat d'oportunitats, i aquest tema de la igualtat d'oportunitats sí que pensam que no hi ha estat, en aquesta divulgació de la campanya del 83; la del 84 sí que s'ha divulgada i s'està divulgant perquè òbviament, en aquests moments, estam divulgant tot aquest tema, cosa que pensam que és molt important. El comunicat d'Unió de Pagesos de Mallorca del mes de maig d'enguany és una prova clara i directa de la manca d'informació que ha existit, perquè Unió de Pagesos és el sindicat més representatiu i aquest tipus de comunicat i aquest tipus d'acció, sempre amb un afany de col·laborar i d'aclarir les coses, només l'ha fet en el moment en què ha cregut que ja era hora de destapar aquesta qüestió d'uns alts funcionaris i els seus familiars. Quant a Comerç, molta brevetat. Efectivament, hem afirmat abans que hi havia hagut una feina de divulgació més grossa, ho hem afirmat i ho reiteram. Però, Sr. Conseller, una institució es pot potenciar i enfortir al moment en què es discuteix amb seriositat, amb rigor crític i amb un control del Govern. I pensam que en aquests moments estam enfortint les nostres institucions autonòmiques i pensam que, de qualque manera, és una feina constructiva aclarir el màxim. I, Sr. Conseller, només un retret l'hi he de fer. Vostè ha parlat de tota la divulgació, però no ha parlat de les prioritats. No ha parlat de les prioritats, no ha parlat del programa polític de comerç a l'hora d'aquestes prioritats. Ens ha parlat de molta gent que no n'ha tengut, ens ha parlat de pocs doblers lamentablement, però no hem entès, almenys avui, a part de la disquisició tècnica i divulgativa, no hem entès les prioritats, quin tipus de comerç es potencia, a quina localització geogràfica i a partir de quin estudi de problemàtica comercial i de petita i mitjana empresa de Mallorca es parteix. Per això hem d'anunciar que el nostre deure és, donat que entenem que no s'han aclarit tota una sèrie de circumstàncies, hem d'anunciar la presentació de Moció subsegüent a aquest debat. I entenem que hi ha un parell de temes que hem d'esmentar. El primer és la responsabilitat del Director General de la Conselleria, Sr. Manuel Rotger Salas, que pensam que ha d'esser cessat i que ha de tornar els doblers que personalment ha rebut com a subvenció directa. Pensam també en la responsabilitat de l'alt funcionari Ventura Rubí, i per a ell sol·licitarem l'obertura de l'expedient adequat per saber quin grau de responsabilitat ha tengut i quin grau d'entramat amical hi ha en tota la qüestió. També sol·licitarem una Comissió d'Investigació per aclarir responsabilitats tècniques de tècnics i polítics a tota aquesta qüestió. I sol·licitarem una formulació de nous tipus de convocatòria on hi participin organismes implicats. No només que els ho facem a saber sinó que Ajuntaments, Consells Insulars, Cooperatives i Sindicats legalment constituïts en el cas de pagesia, i la PIMEM i la CAEB en el cas del comerç, participin a l'hora de fer la convocatòria i participin a l'hora d'estudiar els expedients. I en definitiva, senyors i senyores del Govern, també, senyors del Govern perdó, entenem que una reprova al Govern és clara per un procediment que no ha estat clar i per un procediment que no s'ha de tornar repetir. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller, Sr. Diputat. Per fixar la seva

posició, perdó, pot intervenir, sí, sí, sí. Contestaran tots dos o un, l'he d'avisar.

EL SR. SIMARRO MARQUES:

Sr. President, Srs. i Sres. Diputats. Vull contestar aquestes preguntes concretes que ha fet el Diputat. Vull dir que fins que nosaltres varem aprovar el programa d'actuació de la Conselleria, lògicament, no varem fer cap actuació directa, especial de la Conselleria per dictar noves normes, sinó que es varen seguir els mateixos procediments puntuals que se seguïen abans, només que reforçats amb ordre expressa de posar a divulgació. Jo crec i he d'insistir amb això que les subvencions eren anteriors al 83; la del foment ferratger era del 82, de l'olivar era del 82, de la producció lletera, del 81 i d'empreses forestals eren el 81. En aquestes tenien informació puntual. Aquí tenc una acta concreta de la Delegació d'Agricultura en què jo hi vaig assistir, a aquesta que es xerrava de les subvencions, i estaven presents endemés de jo el Sr. Joan Cabot, el Sr. Lluís Olascoaga, dos, un, el President, com a president de la Cambra Agrària, el Sr. Antoni Cánaves Solivellas, el Sr. Bartomeu Alorda per l'associació de conradors, el Sr. Miquel Colom Calafat... Unió de Pagesos; varen assistir ja a aquesta reunió del 25 de maig del 1982. Vol dir que tenia la Unió de Pagesos informació puntual de les subvencions que ja estaven en marxa en aquell moment. Les actuacions concretes nostres, les varem fer a partir de l'aprovació dels programes de la Conselleria i havent negociat a nivell de Madrid, totes les altres línies d'ajudes que és, com he llegit abans, eren ordres del setembre del 83. Respecte a si eren més grans les subvencions a més petit nombre de finques i les finques més grans, jo crec que és normal, perquè, precisament, les subvencions són percentuals, vol dir a una finca més gran que fa més millora per tant li correspon, li correspon una subvenció més forta que a una finca petita que fa unes obres més petites. Els terminis. Dels terminis de presentació hi ha, per a les ferratgeres és anual i s'han d'enviar les nòmines l'octubre de cada any per a les sembres de l'any següent, perquè quan un faci l'obra o faci la millora determinada ha de saber si té subvenció o no. No se'l pot exposar que faci una obra i després se li digui que no tenguí ajuda. I a les altres línies, les d'enviament de les nòmines a Madrid és trimestral; vol dir que hi ha una continuïtat amb tot aqueix procés. Respecte, i em pareix que ja ho he comentat, si els funcionaris Sr. Ventura Rubí ha tenguí més coneixement o ha influenciat més gent, jo crec que la difusió de la informació actua un poc com una pedra que es tira dins un aigua en forma d'ones. Aleshores lògicament estaran més informats els qui estan a prop d'aquesta pedra, arribarà a aquesta ona i a poc a poc s'anirà ampliant com s'ha anat ampliant en aquell moment. Jo crec que la labor, vaja, de difusió que ha fet la Conselleria és important; que no ha donat fruit al primer moment és lògic perquè aquestes ones s'han d'anar expandint a poc a poc. Respecte als alts càrrecs que em diu, jo crec que abans li he dit, són peticions anteriors, em pareix que són del mes de maig, les podem comprovar; quan cap d'ells pensava encara entrar a ocupar cap càrrec dins la Comunitat, encara no hi havia hagut ni eleccions. Lògicament, defens jo el principi d'igualtat. Jo, davant jo no puc negar a qualsevol una subvenció, pel que tenguí un càrrec o no, hi ha una oportunitat d'igualtat davant tothom, davant la gent. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. OLIVER MUT:

Sr. Serra, té vostè tota la raó, se m'ha oblidat de contestar-li les prioritats. Però no d'una manera rotunda sinó que pens que, de qualque manera, sí també li he contestat, perquè li he dit que nosaltres teníem un Decret, el Decret 69 de l'any 83, i aquest Decret dins l'article sisè, parl de memòria, em pens que és l'article sisè, diu quines empreses es poden acollir a aquestes subvencions i quines empreses queden fora, és a dir, que no es poden acollir a aquestes subvencions i aqueixes concretes em pens que són les que fan o impliquen una situació de monopoli i em sap greu ara de memòria, no li puc dir quines més. Però l'única prioritat que nosaltres hem tenguí per fer aquestes subvencions, per aconseguir aquestes subvencions, només és una, el comerç. El comerç, com vostè sap, sempre ha estat discriminat, amb el 12 % que té de participació dins el producte nacional brut únicament disposa o capta el 7'5 % dels crèdits oficials. I aquesta ha estat la prioritat que nosaltres hem establert, només aquesta, el comerç, perquè ens preocupa que el comerç quedi sense aquests crèdits oficials. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Els altres Grups Polítics volen fixar la seva posició? Pel Grup Regionalista de les Illes, té la paraula el Sr. Jeroni Albertí. Disposa, Sr. Albertí, de cinc minuts.

EL SR. ALBERTÍ PICORNELL:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Jo no pensava intervenir, però em pareix que el ritme i nivell que ha agafat aquest debat farà que la gent que ha vingut aquí a escoltar-ho amb molt d'interès, se'n vagi certament decebuda, i no em sap greu només això. Tots veïm i sentim cada dia cançonetes per la ràdio i pàgines senceres als diaris de divulgació de l'Autonomia, i pens que és aquí, avui, on s'ha de divulgar l'Autonomia i on s'ha de demostrar que des d'aquí som capaços d'administrar millor i de fer les coses més bé. Per això he volgut intervenir, perquè intentar que poguéssim reconduir aquest debat al que la gent es demana; perquè estam parlant aquí molt de fonts d'informació, de divulgació, i crec que no entram al fons de la qüestió; que crec que per a uns i als altres, i sobretot, per al prestigi de les Institucions seria bo que hi entràssim. Jo em vull referir només a unes paraules del Conseller Sr. Simarro, que a mi no m'han acabat de convèncer i que m'agradaria que arribassin més avall. Diu el Sr. Simarro, i jo crec que sí, diu que és lògic que els funcionaris i els seus allegats siguin els que sàpiguen i tenguin més informació; el que no veig tan clar és que, com a conseqüència d'aquest apropament a la informació, sigui lògic que també siguin els més beneficiats; crec que aquí ho hauríem d'aclarir, no deman més que això. Perquè lògicament el funcionari que fa la convocatòria és el més informat i pareix, segons diu el Sr. Serra, no ho dic jo, és el més beneficiat, i crec que això ho hauríem d'intentar aclarir, que això no, no ha d'esser així. Però a mi m'agradaria que el Govern, els representants del Govern ens diguessin els criteris que han seguit per fer aquest repartiment i desvetllàssim el que hi ha hagut d'amiguisme. Que és en el fons de la qüestió el que està aquí, el substrat d'aquesta reu-

nió és aquest. Crec que han explicat molt els dos representants del Govern, la divulgació, amb els pagesos, ha anat a Campos, a Lluçmajor, i no han dit amb quins criteris s'han fet aquests repartiments, i la gent es demana això i no es demana si hem anat a Campos o hem anat a Lluçmajor o han divulgat. Per això crec que l'important, i jo dic això, m'agradaria que la gent que ha vingut i nosaltres mateixos, pel prestigi de l'Autonomia i perquè les pàgines senceres no siguin paper banyat, realment se n'anàs convençut d'aquí que la imatge de l'Autonomia es millora. Al Sr. Oliver jo li diria una cosa, a mi m'agrada, m'agrada que ens comparem i volguem imitar les autonomies que funcionen bé, per això la seva comparació amb la Generalitat em pareix encertada només fins aquí. L'Autonomia és perquè aquí fem el que nosaltres hem de fer. I sempre m'he oposat i continuaré oposant-me que per justificar el que aquí fem comparem amb altres el que fan; fem les coses bé aquí i així prestigiarem la nostra Autonomia. Res més, Sr. President. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Albertí. Sr. Cosme Vidal, pel Grup Popular, té la paraula. Disposa, Sr. Diputat, de cinc minuts.

EL SR. VIDAL JUAN:

Sí, gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Jo no feia comptes tampoc d'intervenir ara, però crec que estam tots aquí per escoltar, i vertaderament, sí que és aquí, allà on s'han d'aclarir aquestes coses. Però jo vull dir una cosa, que el Govern, els representants del Govern, han tengut quinze minuts entre tots per desmuntar o tractar de desmuntar una llarga i intencionada campanya demagògica que ha sortit al carrer i que, vertaderament, aquí quedarà demostrat que era fals. Ara bé, jo crec que aquí si tots volem entendre, aquí el que ha dit el representant del Govern, no ha dit que fossin els funcionaris que, perquè estaven més a prop s'havien beneficiat, no. Ell ha dit que aquestes subvencions eren anteriors a ésser funcionaris. El que ha dit, contestant al que es demanava, era que el grau d'influència al de més a prop, podia venir dels funcionaris, però quant a la divulgació. Ara, ha quedat, crec, ben clar i s'ha demostrat que les peticions, vertaderament, estaven formulades molt abans d'ésser funcionaris i per tant aquesta influència de funcionaris no podia existir. Crec que tendrem ocasió més endavant d'aclarir més coses, però que aquesta era important fer-ho.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Aquesta Presidència, acabada la primera Interpellació, decreta un descans de deu minuts.

EL SR. PRESIDENT:

Recomença la Sessió. Previ acord dels Portaveus dels diversos Grups Polítics i del la Mesa del Parlament, el darrer orador m'ha demanat autorització per rectificar una expressió. Té la paraula, Sr. Cosme Vidal, per a aquesta rectificació.

EL SR. VIDAL JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senzillament per dir que a la meua curta intervenció anterior, allà on he dit funcionaris volia dir alts càrrecs polítics. Res més, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Secretària, vol donar lectura a la Interpellació número 508 presentada pel Grup Parlamentari Socialista?

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

El Grup Parlamentari Socialista, de conformitat amb l'article 141 i següents del Reglament Provisional del Parlament de les Illes Balears, formula la següent Interpellació al Govern de la Comunitat Autònoma. Subvencions del Govern a empreses comercials, industrials i agrícoles. A la vista de la resposta donada pel Govern de la Comunitat Autònoma sobre les subvencions atorgades inicialment a crèdits d'empreses i de les subvencions pel foment ferratger, i atesa la preocupació produïda en l'opinió pública en el sentit que els criteris per concedir-les poden haver tengut motivacions personals i no de política econòmica comercial, industrial i agrícola, es formula la Interpellació següent per debatre les qüestions de política general següents: Criteris de política econòmica, industrial, comercial i agrícola que ha aplicat el Govern de la Comunitat Autònoma per atorgar subvencions a empreses industrials i comercials, per compensació d'interès de crèdit i agrícoles pel foment ferratger. Palma, 30 d'abril de 1984. El Portaveu.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Secretària. Pel Grup Interpellant té la paraula el seu Portaveu, Sr. Fèlix Pons Irazabal. Sr. Fèlix, té vostè quinze minuts.

EL SR. PONS IRAZABAL:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Un home que estava avesat a defensar i que no havia fet pràcticament altra cosa que defensar i fer-ho bé, tota la seva vida, va dir la primera vegada que va haver d'assumir les funcions de fiscal i de representant d'interessos públics, Marc Tuli Ciceró, a la seva enèrgica acció contra Verres, «res no hi ha tan perillós per a la situació dels innocents com el silenci dels adversaris». Feim nostres aquestes paraules per deixar ben clar que aquesta Interpellació l'hem presentada precisament perquè creim que el silenci sobre els temes plantejats, tal com s'havien ventilat certes qüestions, anava en contra del principi de presumpció d'innocència i anava en contra dels nostres mateixos deures, i que el silenci s'hagués convertit, ens hagués convertit a nosaltres mateixos en adversaris del interessos que hem de representar. Volem deixar clar que aquesta Interpellació no té per finalitat agreujar la situació personal de ningú, sinó col·laborar a la defensa dels interessos col·lectius. Que no és un atac, sinó que és una defensa obligada que, com a representants del poble, hem de fer dels interessos d'aquest poble. I que no és per augmentar tensions ni crispant situacions, però sí per evitar que la trajectòria de les institucions afecti la seva credibilitat i, per tant, tots aquells que directament o indirectament, activament o passivament, són responsables del seu funcionament. Com és ben sabut, el Govern de la nostra Comunitat Autònoma va publicar, dia 2 de desembre de 1983, un Decret aprovat en data de dia 27 d'octubre del mateix any, pel que establia el procediment i característiques de finançament per modernitzar i racionalitzar la petita i mitjana empresa comercial. L'objectiu era ajudar aquelles empreses que tenguessin uns projectes d'inversió capaços de modernitzar i racionalitzar

la distribució comercial. Més exactament, es diu en aquest Decret que aquestes ajudes, aquests crèdits es podran gaudir sempre que la inversió signifiqui la introducció de noves tècniques a la distribució. Noves tècniques que representin una millora de la seva productivitat i ajudin la racionalització del sector, o bé, segons possibilitat que la nova inversió cobreixi necessitats de proveïment en àrees amb equipaments comercials deficients. Es tramiten i s'aproven per la Comissió de Crèdits de Comerç Interior de la Conselleria, més de quaranta expedients. I la primera observació que hem de fer, a la vista d'aquests expedients que mereixen l'aprovació per la Comissió de Crèdits de Comerç Interior, és una desviació acusadíssima, m'atreveiria a dir que pràcticament total, entre l'objectiu i els requisits establerts pel mateix Govern i la realitat de les obres i les inversions que mereixen l'ajuda governamental. Ha dit a la seva intervenció anterior el Conseller de Comerç que l'obsessió i la preocupació màxima del Govern era ajudar el comerç, el comerç i el comerç; doncs bé, aquesta preocupació l'han traduïda molt malament. El nombre principal d'expedients que s'han aprovat són per adquirir locals, són per adquirir solars, per reformar decoracions i per, fins i tot, reparar humitats. I suposant que comprar locals, comprar solars per fer naus industrials fos ajudar el comerç, vostès varen posar unes condicions que era que les inversions havien de significar introducció de noves tècniques a la distribució. I certament només hem vist dos expedients que són per compra d'ordinadors que, amb benevolència, puguin admetre el qualificatiu que s'ajusten als criteris que vostès havien assenyalat. Comprar locals, i qualcun mereixeria comentaris substanciosos, comprar solars i reparar humitats no té res a veure amb una administració seriosa dels recursos que vostès volien distribuir. Però si aquest apartat ja és en si sorprenent, més ho és examinar la distribució territorial de les empreses beneficiàries d'aquestes subvencions. Perquè resulta que tractant-se d'ajudes comercials, pel comerç i no d'ajudes industrials, que podria determinar unes certes preferències per determinats municipis, amb tradició i amb activitat industrial, no té gaire explicació que Lluçmajor, Inca, destaquin de forma tan voluminosa damunt altres municipis. I quin és el motiu pel qual resulta simptomàtic i resulta objecte de reflexió i de preocupació que Lluçmajor o Inca tinguin un benefici tan substanciosos d'aquest repartiment, el fet que està en el carrer, el fet que a nosaltres ens preocupa, és que el Conseller sigui de Lluçmajor, i que al Govern hi hagi una sòlida representació de la molt noble ciutat d'Inca. Sorprenent la distribució territorial i sorprenent la presència de certs beneficiaris lligats molt directament a membres del Govern de la Comunitat Autònoma. Aquí s'ha dit que hi havia hagut una publicitat exhaustiva en relació a les ajudes que oferia el Govern de la Comunitat Autònoma. Jo no pos en dubte que hi hagi hagut una publicitat bona, però he de dir que crec que un poc tardana. El Decret es publica dia 2 de desembre i resulta que, curiosament, abans de dia 2 de desembre, s'havien presentat ja onze sol·licituds que endemés havien estat resoltes, i el mateix dia 2 de desembre se'n publiquen altres dues més. Entre aquestes onze sol·licituds presentades abans de la data de publicació del Decret, entre la data d'aprovació i la data de publicació, hi ha les sol·licituds de les empreses relacionades amb un membre del Govern. Pel que fa a les subvencions en matèria agrícola, el Butlletí de

l'Estat de dia 17 de setembre, va publicar una resolució a la qual expressava que podrien acollir-se a una línia de foment de crèdits, de subvencions, de subvencions no de crèdits, «las explotaciones de la isla de Mallorca que estén dispuestas a la diversificación de su censo ganadero de base y aún más adecuado y racional aprovechamiento de sus recursos forrajero-praten-ses»; i assenyala algunes de les obres de les activitats que podran ésser objecte de subvenció, però que ho podran ésser en tant que aquestes obres o aquestes adquisicions, estiguin dins l'esperit d'aquesta línia de subvencions. És a dir, que responguin al propòsit de diversificar el cens ramader de base o un més adequat i racional aprofitament dels recursos «forrajero-praten-ses». No estam en contra que hi hagi subvencions, és un instrument lícit la subvenció, «per se» és un instrument que ben utilitzat pot donar bons fruits de política de foment. El que passa és que quan s'anuncia una subvenció per servir unes determinades finalitats s'han d'atendre aquestes finalitats a l'hora de donar les subvencions. En primer lloc, sorprèn que després d'aquesta publicació de la Resolució de la Direcció General de Producció Agrària en el Butlletí Oficial de l'Estat, no hi hagi absolutament cap altra publicació d'aquesta Resolució, ni, per tant, hi hagi manera de conèixer ni l'inici del termini per presentar sol·licituds ni el final del termini per presentar sol·licituds, que, a través del tam-tam o del boca-boca fora vila, que aquí es presenta com a bon sistema per poder arribar a conèixer aquestes coses. A Mallorca, a les Illes Balears, aquesta convocatòria no ha estat objecte de cap altra publicació que pogués arribar a tothom. I si és cert que el mes de maig de 1982 es va celebrar una reunió de la qual s'ha llegit l'acta, s'ha de dir també, primer, que aquesta reunió del mes de maig és anterior fins i tot a la publicació, no sols de la publicació, sinó de la data de la Resolució que és de 23 de juliol del 82, i que endemés, segons les nostres notícies va ésser una reunió convocada únicament i exclusivament per parlar de les oliveres. Aquesta mateixa resolució és la que estableix que correspon a la Conselleria d'Agricultura que, una vegada analitzades i avaluades les peticions, elevi a la Direcció General de Producció Agrària una proposta que inclogui informe tècnic raonat i pressupostat de les finalitats perseguides a cada explotació seleccionada. S'ha dit que s'havien atès totes les sol·licituds; i jo he de dir que tan simptomàtic i sospitos és que quedin moltes ajudes sense concedir com que no en quedi cap. I crec que algunes afirmacions que s'han fet aquí, tenen molt de veritat i que quan es va entendre o es va considerar que s'havia acabat realment la quota i el repartiment, i no sé amb quin criteri es va fer el repartiment, es va fer desistir el sol·licitants que varen arribar, a un moment en què s'havia tancat la quota i es va denegar la possibilitat d'accedir a aquestes ajudes. La publicació de les llistes dels beneficiaris dona lloc a diverses sorpreses. Primer una sorprenent distribució territorial, altra vegada. Una aclaparadora, aclaparadora majoria, i m'estic referint sempre a l'illa de Mallorca, de propietaris de Palma, propietaris que viuen a Palma, i una ínfima, tan ínfima que em sembla que és un tot sol el que la representa, minoria de pagesos propietaris que cultiven la seva pròpia terra. És a dir, una marginació pràcticament total dels cultivadors propietaris directes i un afavoriment enorme, enorme dels propietaris que viuen a Ciutat. Com s'han informat tan bé els propietaris de

Ciutat? Hi ha massa coincidències per no fer deduccions sobre uns canals d'informació que necessàriament han de tenir un sentit determinat, perquè si això no s'ha publicat i el mes d'octubre pràcticament es varen tancar les possibilitats d'inscripció, com és possible que hagin arribat abans tan simptomàticament i significativament a un col·lectiu configurat per unes característiques tan definides i tan perfilades? Ens hauriem de demanar, i ho deman jo, fins a quin punt aquestes 260 subvencions corresponen realment als objectius que marcava la Resolució de dia 23 de juliol. Si realment serveixen per diversificar el cens ramader de base i si realment serveixen per arribar a un més racional aprofitament dels nostres recursos ferrarers. Crec, crec que seria interessant fer un examen de la repercussió que això ha pogut tenir, aquestes subvencions, sobre l'estructura productiva agrària o si han servit aquestes subvencions per donar satisfacció a apadaçaments, a petites obres que sempre s'han de fer a les possessions i que ha vengut molt bé poder-les fer amb una subvenció de la Conselleria d'Agricultura, o del Ministeri d'Agricultura a través de la Conselleria d'Agricultura. Sorpresa territorial, però sorpresa, sorpresíssima per la presència de certs beneficiaris. Certs beneficiaris que no hi haurien d'haver estat mai, entre els beneficiaris d'aquesta subvenció. No només perquè hi ha el Director General de la Conselleria; no només perquè el President, indirectament, lamentablement també ha hagut de sortir a rotlo en aquest assumpte; sinó perquè el funcionari encarregat d'informar aquests expedients és el que se'n duu la bandera de les subvencions i ell i la seva família, la seva família, no parlem d'amics, se'n duen la màxima i entre ells 3.571.000 ptes. de subvenció. Poden estar segurs, Sres. i Srs. Diputats, que no vénc a fer un judici ètic d'aquest assumpte. Del que es tracta és de contrastar uns fets amb allò que la gent entén que és convenient i desitjable. El que vénc a fer és un judici polític d'aquest assumpte. No es tracta de fer un examen de legalitat, el dret i els principis van més enllà de la llei. Es tracta de saber si els interessos col·lectius estan ben protegits amb una política com aquesta. No hi estan. En primer lloc, perquè els doblers públics es destinen a finalitats que poc tenen a veure amb aquells objectius que se'ls varen marcar. Han servit per practicar, pot ésser que una inveterada però no per això menys indesitjable picaresca per repartir doblers via subvencions sense criteri ni cap garantia d'eficàcia, una mala administració de doblers públics. Molt mala administració. Això, tudar doblers públics per subvencions que donen ajuda a iniciatives vulgars que no modernitzen res ni suposen cap progrés de les nostres estructures productives. Trobam innegables...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, vagi acabant, Sr. Diputat.

EL SR. PONS IRAZABAL:

Sí, Sr. President si em deixa dos minuts acab immediatament. Trobam innegables circuits privilegiats d'informació, innegables perquè surten de la mateixa realitat que analitzam; i sorprenents favors territorials sense cap justificació. I planeja damunt tot això el dubte i la sospita que les ajudes no es reparteixen objectivament. I la sospita fa tant de mal com l'evidència. Per això la llei tantes vegades prohibeix que es

creïn situacions de sospita. El parentesc i l'amistat són fonts històriques i universals de perill de parcialitat. La proximitat al poder per decidir determina incompatibilitat per ésser beneficiari de les decisions, i vostès han volgut afrontar aquesta situació, francament escandalosa, dient a un comunicat que no estan disposats a admetre que qualsevol tipus de circumstància concurrent a una persona o empresa la invalidi pel ple exercici dels drets que empara l'article 10 de la Constitució. A part que és l'article 14 el que estableix la igualtat. La llei prohibeix moltes coses que no són pecat ni estan mal fetes ni podrien ésser condemnades moralment, però la prudència política encara en prohibeix moltes més. Els ciutadans tenen dret a la tranquil·litat i a la confiança en els seus administradors. I hi ha fets objectius que afecten de forma greu aquesta tranquil·litat i aquesta confiança en la rectitud dels polítics i dels funcionaris. No es tracta únicament de la corrupció de subvencions sense fonament ni justificació tècnica. No suposaria cap justificació demostrar que les empreses i les finques vinculades a polítics o funcionaris compleixen tots els requisits.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Fèlix, vagi acabant.

EL SR. PONS IRAZABAL:

Sí, Sr. President, Perquè hi ha moltes situacions legalíssimes i perfectes que la conveniència i l'oportunitat política i social rebutgen; pensin en els jutges, no poden exercir allà on tinguin finques. I és perfectament lícit, un empleat de banca no pot anar a un casino, un funcionari d'hisenda no pot anar a un casino i pot jugar els doblers de la seva butxaca, però perquè ningú no pensi que està jugant amb els doblers del contribuent o del client del banc, no pot anar al casino. Vostès no entenen això de les incompatibilitats. No es prohibeix fer coses mal fetes, es tracta d'evitar l'ocasió i la sospita que es puguin fer coses mal fetes. Per a vostès la incompatibilitat és una ofensa, per a la societat és un mecanisme de seguretat per protegir-se de les debilitats humanes. L'amiguisme i el nepotisme que tant els ha ofès signifiquen purament i simplement una excessiva protecció o preferència que s'atorga als parents al repartiment de beneficis o càrrecs públics. No es tracta de si els amics i els parents tenen dret o no, ni de si s'ho mereixen o no; hi ha situacions i circumstàncies que per si soles resulten inconvenients i rebutjables i, quan tants de parents i amics polítics del Govern han rebut favors i beneficis, la pregunta que es fa la gent no és si tenien dret, sinó si aquells que els han concedit estan en condicions de decidir lliurement. Quan s'està en el poder i a l'administració i es té la responsabilitat de decidir ajudes, no es pot estar a la cua o a la llista dels que les demanen ni dels que les obtenen; i si un es troba a la cua quan les circumstàncies el duen al poder està obligat, per inexcusable exigència de la responsabilitat que comporta el poder de decidir i d'influir, a llevar-se de la cua i a demanar als que l'acompanyen que l'abandonin. Moltes gràcies, senyores i senyors.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons; moltes gràcies, Sr. Pons. En representació del Govern té la paraula el Conseller d'Agricultura, Sr. Joan Simarro.

EL SR. SIMARRÓ MARQUES:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, Respecte a la filosofia que na marcat el Portaveu del Grup Socialista del Decret o la Resolució de 23 de juliol del 82 hi ha dos tipus; la diversificació del cens ramader de base, que aquí no s'ha diversificat, perquè estam amb el mateix, amb el bestiar ovi; i l'altre punt que sí s'ha actuat damunt ell, que és, «más adecuado y racional aprovechamiento de sus recursos forrajero-pratenses». Concretament, s'ha intentat anar a substituir la producció de garba de vena amb altres produccions com són el... gras de molta més productivitat i... I amb els que s'ha actuat damunt els forratgers, damunt la garba de vena, concretament a la zona de Sa Marina de Lluçmajor, que per les seves circumstàncies especials i de l'eixut d'aquests anys no es podia substituir per uns altres cultius més exigents, s'ha actuat damunt un adobat més racional d'aquests cultius perquè augmentin la seva productivitat. Però no és tot sol el tipus de farratge sinó que també s'ha ajudat a fer tanques amb filterrada, per aprofitar millor les pastures, fer una rotació de cultiu. L'ajuda a fer abeuradors «in situ» per no haver d'anar dins una altra banda, fer tancat i ajudar els sedadors. Basant-nos en aquesta filosofia i contestant concretament als criteris que ha demanat la Resolució per després acabar amb les observacions que ha fet, voldria dir-li que sí, que l'Ordre Ministerial de 23 d'abril del 80, que és la primera bàsica, sobre el foment «forrajero-pratense», estableix el criteri d'ordre nacional que s'han assumit no tan sols pel Govern actual de la nostra Comunitat, sinó també per l'anterior Govern del Consell General Interinsular que és qui va demanar l'aplicació concreta a Mallorca, ja que aqueixos criteris són totalment d'aplicació a les nostres Illes. Aquests criteris són, primer: un foment de la producció farratgera per augmentar la productivitat de l'empresa agrària a fi de tenir uns rendiments majors de la producció d'unitat de farratge per hectàrees i una millor qualitat de casta. Com a conseqüència d'això, obtenir una alimentació millor del bestiar extensiu i la possibilitat d'augmentar la relació... hectàrea, i facilitar la postura directa amb l'estalvi consegüent de mà d'obra, així com una adequació millor de les necessitats del bestiar. Per això, l'abril del 82, la Conselleria d'Agricultura i Pesca de l'antic Consell Insular va sol·licitar al Ministeri, Interinsular perdó, al Ministeri d'Agricultura l'aplicació de l'Ordre Ministerial del 23 d'abril del 80 a Mallorca, i, en conseqüència, es va publicar la Resolució de la Direcció General abans esmentada el 23 de juliol del 82, que concreta les accions a dur a terme a Mallorca i que preveu l'ampliació a altres zones de la província, i que hem aplicat en base a això a Menorca. En el punt tres de la Resolució esmentada diu concretament: «Se subvencionarán las operaciones» d'eixamada i la preparació dels terrenys amb un percentatge màxim del 40 % sense sobrepassar les 8.000 pessetes/hectàrea. Se subvencionaran les sembres d'espècies recomanades amb un màxim del 50 % sense sobrepassar les 8.000 pessetes/hectàrea. Se subvencionarà la fertilització amb un màxim del 50 % sense sobrepassar tampoc les 8.000 pessetes. I se subvencionaran les tanques necessàries fins un màxim del 50 % sense sobrepassar les 90 ptes. per metre. I se subvencionaran les instal·lacions complementàries... refugis, etc.; i els condicionaments i els accessos a la pastura fins un 40 % sense sobrepassar les 2.600 ptes./metre quadrat. El punt quatre, concretament, tracta de la tramitació de les ajudes, que es va

modificar a una reunió mantenguda al Ministeri d'Agricultura amb representants de totes les Comunitats Autònomes, en el sentit que es faria la gestió i el tràmit de sol·licitud elevant una nòmina nomenada proposta de la Direcció General de Producció Agrària, amb el vist-i-plau del Delegat Provincial del Ministeri d'Agricultura, això era per a l'any passat, enguany ha canviat; i el Ministeri d'Agricultura es reservava per part seva l'aprovat i conforme i l'alta inspecció. Aquells són els criteris que ha demanat el Grup Parlamentari Socialista, però també hi hem inclòs la normativa que s'ha seguit en la tramitació. Vull insistir que els criteris de selecció han estat donats a tot, han estat donats a tots els qui han fet la inversió, no tots els qui ho han demanat, tots els qui han fet la inversió; i ho hem fet d'aquesta forma perquè hem pogut aconseguir el suficient crèdit del Ministeri; si no ho haguéssim aconseguit d'aquesta forma, hauríem d'haver fet uns altres criteris de selecció que no s'han fet. Respecte als terminis. Els terminis s'han fet concretament, i ho he dit abans, per a les farratgeres, fins l'octubre, perquè l'octubre el Ministeri insisteix que s'envii la relació de nòmnes per poder comprometre el crèdit, i que aquestes es fan anuals. La distribució territorial, a veure si hi ha hagut marginació, si s'ha divulgat que els propietaris són tots de Palma. Bé, a Palma concretament no hem fet cap divulgació específica, ho hem fet precisament als pobles, que és on ens ha interessat sempre arribar directament als pagesos. Jo fa molts d'anys, fa 25 anys, que he trobat que la gran dificultat que ha tengut el Ministeri d'Agricultura, és precisament, arribar a tots els pagesos i, precisament, a tots, a molts d'aquells que més necessiten i que no llegeixen ni el diari ni llegeixen el Butlletí Oficial. Això ho he expressat moltíssimes vegades, fa 25 anys que estic repetint aquestes paraules. Lògicament, i ho he dit també abans, els propietaris més grans normalment reben més subvenció. Si es bonifica un tant per cent, un 50 % per exemple de les llavors, o un 40 %, no és el mateix a una finca que tenguí una hectàrea o una quarterada, a una que tenguí 50 quarterades; lògicament 50 quarterades sembla més llavor i, per tant, té molt més benefici. Però sempre limitat a un màxim, com fixa l'Ordre Ministerial. No s'ha sobrepassat aquest màxim ni molt menys. El de la família dels funcionaris. També he insistit abans en aquest assumpte. Jo crec que el qui rep, el qui té una informació l'ha de divulgar, és la seva missió fonamental; lògicament aquesta informació es va repartint en cercles concèntrics; els primers que s'informen són els qui estan més a prop d'ell. Mentre aquestes persones hagin fet, tinguin explotacions agràries i hagin fet aquestes millores, vol dir, abans s'hagin gastat la totalitat de la inversió per després rebre un 20 o un 30 o un 40 %, han fet un reembossament inicial, aquests tenen dret de la subvenció. I endemés hem d'estar en pla d'igualtat davant la Conselleria en aquest sentit. Jo crec, sota el meu punt de vista, com és lògic, que nosaltres hem fet una distribució objectiva, segons les peticions que hem rebudes, i que no hi ha hagut cap problema; repetesc el que he fet, observacions que jo he fetes ja a altres reunions amb Unió de Pagesos i altres agricultors, si hi ha hagut qualche dificultat, si hi ha hagut qualche cosa que no ha funcionat bé, sempre hi ha les mesures correctores, amb denúncies corresponents per posar el remei. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Gaspar Oliver Muñoz, Conseller d'Economia i Hisenda, d'això, de Comerç, Indústria i Comerç. Disposa d'una resta, de set minuts.

EL SR. OLIVER MUZ:

Sr. President, Sres., Srs. Diputats. Aquesta és la segona vegada que, d'una manera o d'altra, don una explicació sobre aquest tema del Partit Socialista. La primera vegada que ho vaig fer em demanaren un llistat de noms i vaig contestar puntualment. I ara explicaré els criteris generals que varen determinar la posta en funcionament per part del Govern Balear d'aquesta línia de crèdits referent al comerç, i també explicaré els criteris que varen determinar la composició d'aquest llistat. I d'aqueixa manera pens també contestar el Sr. Sebastià Serra a la pregunta que m'ha fet abans sobre els criteris, però que m'he de distribuir de qualque manera una mica el temps, i pens contestar-li ara. I també el Sr. Albertí ja que ha fet referència als criteris. Aquests tipus d'ajuts a empreses comercials, com sabeu, no és nou, ja ho practicava l'IRESO des de fa uns quatre anys i amb característiques pràcticament idèntiques a les que té la línia que avui en aquests moments analitzam. I, com he dit abans, va tenir 18 sollicituds en quatre anys, que es repartiren el 79, perdó, 7, el 80, 6, el 81, 3, el 82, fent un total de 18. Quan es va produir la transferència de l'IRESO vàrem plantejar molts dubtes sobre la possibilitat que el Govern Balear instrumentàs una línia de crèdit, i això per dues raons bàsiques. Una, perquè del repartiment del fons de l'IRESO entre les diverses Comunitats, la part que correspon a Balears és petita, i una línia de crèdits d'aquest tipus pensam que ha d'esser suficientment àmplia per esser operativa. I dues, perquè després de l'estiu passat, el Banc de Crèdit Industrial, també a través de convenis signats amb institucions financeres privades, com he dit abans, va sortir a la premsa, com recordareu, amb uns grans titulars i és en la línia que havia de parèixer que havia d'esser d'un caràcter massiu, la famosa línia dels 60.000 milions de pessetes. Es tractava, per tant, de no establir una competència entre distints organismes. Però, però, les queixes reiterades dels empresaris sobre la manca d'operativitat de la línia esmentada ens varen induir finalment a signar un conveni amb la Banca Regional per tal de fer front, precisament, a una demanda del sector comerç eternament malcontenta a causa de la burocràcia i la distància entre els centres de decisió i l'administració; ja que semblava quasi impossible que un administrat de les Illes pogués accedir a aquest crèdit preferent si no tenia els mitjans a l'accés assegurat a l'Administració de Madrid o de Barcelona. Es va signar el conveni amb la Banca Regional amb uns termes que pens que coneixeu, on, i això sí que ho vull ressaltar, on l'únic canvi que es produeix es troba a la manera com són cursats els expedients. És a dir, atès que no tenien prou disponibilitats per signar un conveni amb tota la Banca, vàrem pensar que podria esser discriminatori per a alguns administrats carregar el pes de la informació a la Banca, tal com s'havia fet sempre; i ens vàrem decidir per obrir un camí informatiu a través de la Comunitat Autònoma, perquè tots els ciutadans poguessin accedir a aquesta informació, però aquest tema de la publicitat pens que ja ha quedat prou debatut a la meua intervenció anterior. La norma, la norma que vàrem elaborar per regular la concessió d'aquests crèdits, és

a dir, el Decret 69 del 83, a l'article sisè, estableix quines empreses poden acollir-se als ajuts de la Conselleria; i especifica que es poden beneficiar les empreses comercials, com molt bé ha dit el Sr. Pons, que presentem projectes d'inversió que incrementin la competitivitat i a mes exigeix que siguin viables i no consolidin situació de monopoli. I per una altra part exclouen expressament tots aquells projectes d'inversió que siguin fonamentalment industrials, agrària, de comerç exterior, immobiliària o de presentació d'altres serveis i, com he dit abans, i com he dit abans, aquests criteris són els criteris que té i tenia l'IRESO, millor dit, tenia l'IRESO abans d'esser transferit. Nosaltres no n'hem modificat cap ni un, vàrem creure que no ens hàviem d'aficar en camises de catorze vares per mirar, com després contestaré més tard el Sr. Pons, si era per comprar solars o per comprar o per fer naus industrials. I dins aquests criteris i dins el respecte més absolut a aquesta norma, hem acceptat tots els expedients. Qualcú, ja s'ha dit aquí, pot pensar que hem estat poc selectius, però nosaltres no ho creim així. D'una manera deliberada i conscient hem donat accés a la línia de crèdit preferent per al comerç a tots els projectes d'inversió fonamentalment comercials, que no estaven expressament exclosos a la norma, i per què? Ho he dit abans al Sr. Serra, perquè el sector comerç sempre ha estat, dins tots els sectors econòmics, el més discriminat quant a crèdits oficials ens referim; he posat ja l'exemple que, del 12 % que participa del Producte Nacional Brut únicament participa amb el 7 %, perdó, amb el 0'7 % dels crèdits oficials. Atès això, qui ens pot acusar que dins les nostres possibilitats intentem millorar l'accés dels comerciants a les Illes al fons de finançament privilegiat, que fins ara només havia estat i ha estat per als altres sectors econòmics? El sector comerç ha estat tradicionalment discriminat per l'Administració Central. Nosaltres estam convençuts d'aquesta discriminació i estam disposats a posar-hi remeis. I és per això que persistirem, pens que hem de persistir en aquesta línia d'actuació. Tenim voluntat política de facilitar l'accés al crèdit preferent al major nombre possible de comerços. Vostès, els membres del Partit Socialista que han pogut veure els expedients, es poden haver adonat que més del 80 % dels projectes d'inversió són per petits comerços. I del més de 84 peticions que hem rebut la Conselleria els ha aprovades absolutament totes, llevat, llevat d'aquelles que feien referència a projectes d'inversió bàsicament industrial, o que es tractaven d'empreses que consideràvem que desenvolupaven la seva activitat en règim de monopoli tal com les apotecaries i un estany, concretament. Totes les altres fins i tot han tengut el vist-i-plau de la Conselleria per accedir a aquest crèdit preferent. El Sr. Pons m'ha parlat d'una desviació d'aquest Decret. Que s'han comprat uns solars per fer unes naus industrials. Desviació no n'hi ha haguda de cap classe, ens hem cenyit estrictament al Decret. Que s'han finançat per comprar uns solars, li repetesc que a això, l'IRESO ja ho permetia abans, com és la compra de solars o com són també els traspassos. I no ens espantem, no només és l'IRESO, també ho fa el Banc de Crèdit Local, perdó, de Crèdit Industrial, i també el Banc Hipotecari; em pens que el Sr. Pons a això ho ha de saber molt bé. Que s'han fet per a naus industrials, rotundament, no s'han fet per a naus industrials. I sinó, vostès que han vist els expedients, em diguin quines naus industrials hem subvencionat, la Conselleria de Comerç i In-

dústria. Ara que és molt bé, és clar, hi pot haver activitats econòmiques, activitat de comerç que sí que necessitin d'una nau industrial com pot esser per a emmagatzament per al que ells distribueixen, això és comerç, però no és indústria. És a dir, que d'aqueixes naus industrials no s'hi ha muntat, allà dins, cap indústria allà on hi hagi un procés de fabricació. Em diu que dia 2 de desembre ja hi havia 11 sol·licituds; ben cert, és ver, d'aquestes 11 n'hi havia 9 que ens les va transferir l'IRESO. És a dir, que quan ens varen transferir l'IRESO aqueixes 9 sol·licituds ja estaven en el seu poder. Em parla d'un membre del Govern relacionat; efectivament, jo aquí tenc una certificació del Cap Provincial de l'IRESO allà on aquest senyor, i podem dir el nom, perquè crec que tanmateix sabem a qui es refereix el Sr. Pons, que és el «Pedro Soler e hijos». Doncs sí senyor, aquest senyor ho va demanar però abans que nosaltres tenguéssim la transferència d'IRESO, i la deix a disposició de la Cambra. Que dia 2 també hi va haver dues sol·licituds i que va esser quan es va fer publicitat; acab tot d'una, Sr. President; però jo li diré que no és veritat, perquè quan es va signar el conveni, pens de memòria recordar que dia 28 d'octubre i 3 de novembre va sortir aquesta informació a la premsa que es feia i es firmava aquest conveni, i endemés a tota la premsa. I dia 15 de novembre, com he dit abans, i aquí també hi ha les cartes que varem enviar a les associacions patronals. És a dir, que pens que no va esser la publicitat la primera vegada dia 2 de desembre sinó molt més abans. Que hi ha hagut una mala administració dels doblers públics? Pens que no, tot el contrari, perquè precisament crec que hem estat l'únic organisme en què els doblers es gasten pel que s'ha creat aquesta línia de crèdit. Sabem molt cert del Banc de Crèdit Industrial, que moltes vegades destina aquestes subvencions, aquests crèdits a les empreses del grup. Com moltes vegades que ja està l'obra feta, la inversió ja està realitzada, i aquests doblers es desvien o es desviaven cap a un altre, cap a un altre fi. Nosaltres, d'aquesta manera, aconseguim que aquests doblers es destinin pel que s'han creat, perquè li he dit que es fa una darrera inspecció «in situ» allà on es veu, amb l'expedient en la mà, si aqueix expedient, efectivament, s'ha desenvolupat tal com està l'obra, i sinó, no ens donen els doblers. Distribució territorial? Doncs sí senyor, estic molt orgullós d'esser llucmajorer; si per ventura en lloc d'esser de Llucmajor fos de Palma o fos de Felanitx, per ventura n'hi hauria més de Palma o de Felanitx. Acab tot d'una. Però jo pens que si la gent de Llucmajor que em coneix i em demana a veure què hi ha d'aquest crèdit de comerç, que endemés han sortit en la premsa, crec que la meua obligació és dir-los que sí, que realment existeixen i que passen per la Conselleria; si per ventura tots ho féssim igual hi hagués hagut molts més expedients. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Fèlix Pons, disposa vostè, disposa vostè, Sr. Diputat, de cinc minuts.

EL SR. PONS IRAZABAL:

Sí, Sr. President. Vull esser molt breu en aquesta rèplica i apuntar només els dos o tres punts que crec que la mereixen. La teoria del Decret de subvenció, Sr. Simarro, la podem compartir o no la podem compartir; segurament la compartiríem, però no és aquesta la qüestió. Nosaltres no hem plantejat si aquests

decrets tenien una bona orientació o una mala orientació. Hem plantejat un altre tipus de problema; bàsicament, que hi ha hagut una disfunció evidentíssima a l'hora de donar publicitat a aquestes ajudes. I és evident, Sr. Simarro, em sap molt de greu dir-li, que els funcionaris fan molta més feina per donar publicitat a Ciutat que la que vostè pot fer fora vila. Els resultats canten. Si només hi ha un pagès a la llista, i els altres pràcticament són tots propietaris, i la immensa majoria propietaris que viuen a Ciutat, jo no sé quins mecanismes han utilitzat, però el que és evident és que els bons són els que han avisat els propietaris, i els propietaris de Ciutat, els altres han fracassat. Diu vostè que les finques més grans són, lògicament, les que tenen les ajudes més substancials, lògicament utilitzant criteris de lògica matemàtica; això és així, però també li he de dir que, bé, ajudar segons qui, segons qui dels que estan en aquests set primers de la llista és fer almoïna a la Seu. I això potser també s'hauria de tenir en compte. Però també m'interessaria saber si el funcionari que en té cura, de les subvencions, és el que té les finques més grans i si és el que fa les obres més grans, i si és el que les fa més grans, a veure si és perquè ell ja sap que hi haurà unes ajudes i es pot amollar tranquil·lament perquè sap que ell es concedirà l'ajuda i la subvenció, mentre que altres no poden entrar dins aquest tipus de riscs. I em sembla lamentable, lamentable que vostès vulguin defensar una situació i una actuació, que se'n podria haver desmarcat a certs aspectes; a certs aspectes, no a tots, i que là vulguin tapar dient que el principi d'igualtat de tots els ciutadans empara un funcionari per decidir en aquelles coses que l'afecten, quan aquest és un principi d'incompatibilitat bàsica; perquè aquí hi ha informes, no és un problema estrictament reglat, hi ha informes raonats de l'adaptació d'aquests projectes a les línies de subvenció aprovades. I, al Sr. Conseller de Comerç, li he de dir el mateix; nosaltres no estam en contra del Decret, no estam en contra de la línia de subvencions que vostès aproven. No confonguin aquest aspecte, com si estàssim en contra que s'ajudi el comerç, o que s'ajudi la petita i mitjana empresa. El que deim és que si vostès fan un decret per ajudar empreses que introdueixin innovacions tècniques que millorin la productivitat o que vagin a donar servei comercial a zones que estiguin poc o mal proveïdes, siguin conseqüents i donin les ajudes a empreses que, efectivament, presentin projectes de racionalització i modernització i que impliquin innovacions tècniques. I això jo afirm, que potser que els solars siguin per fer establiment comercial, que potser que les naus siguin per fer magatzems, establiments comercials; però que el que no està demostrat a cap expedient ni es recull a cap dels informes tècnics que hi pugui haver dins aquests expedients és que s'introdueixi una modificació tècnica, una innovació tècnica que impliqui millora, renovació, modernització. Que hi havia peticions entregades a IRESO i que vostès varen rebre, no ho sabem; vostè ho diu i ens ho creurem, no tenim per què dubtar d'això, però no modifica el plantejament. Hi ha unes empreses on hi ha persones implicades i relacionades amb el Govern i jo no les he esmentades perquè he dit al principi que no volia fer una qüestió personal d'això, que no va contra ningú, sinó un problema estrictament polític, que estaven a la cua. I la filosofia que he explicat a la meua primera intervenció dels que estaven a la cua

és perfectament aplicable. No em parli ni del Banc de Crèdit Industrial ni de cap altre Banc que funcioni malament, que segurament n'hi funcionen molts, i allà on funcionen malament em cridin que si jo hi puc fer res m'hi apuntaré, a ajudar-los, però no vulguin tapar un forat amb un altre forat; si una cosa està malament no passa a estar bé perquè a una altra banda es facin coses malament. I quant al tema de Lluçmajor, jo no hi tenc res a dir, vostè ho ha confessat, que està molt orgullós d'haver ajudat els seus amics de Lluçmajor. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Per contrareplicar el Govern, volen intervenir. El President de la Comunitat té la paraula.

EL SR. CAÑELLAS FONTS:

Sr. President, molt breument, perquè crec que de qualque manera s'ha deixat en entredit, o almanco s'ha intentat, l'actuació de tot el Govern. Sistemàticament he deixat que sortissin uns i altres, els Consellers responsables de les dues àrees, però pens que ha arribat, tal vegada, la darrera oportunitat de fer un petit resum del que és, del que pensam que és i del que volem que sigui la nostra política. Jo crec que el Sr. Pons, no té cap dubte que li és difícil fer el paper del fiscal, però que de totes maneres aprofita totes les habilitats que té, i en té moltes, i em consta, per aprofitar totes aquelles paraules que estan posades dins el Decret, per tractar d'aplicar-les al que ell ha plantejat sense intentar donar-li l'obertura suficient per comprendre actituds, per comprendre amplis conceptes que no són precisament els bons aquells que es miren amb lupa. Diu que tots som iguals davant la llei, però no ho som, i pareix ésser que el simple fet d'ésser polític o parent de polític o familiar de polític, ha de tenir una penalització. Jo pens, pens que això és una decisió personal de cada una d'aquestes persones, sempre i quan aquella petició que ell faci no sigui discrecional de l'administració que li ha de concedir; i estam precisament discutint unes subvencions i uns crèdits que han quedat, tant per les seves paraules, llegint els decrets, com per les explicacions dels Consellers, ben demostrat que no són en absolut discrecionals d'aquells, d'aquesta administració que l'hem donada. Tal volta desgraciadament, però és així, tant en un cas com en l'altre; subvencions i auxilis en aquests crèdits subvencionats són absolutament i completament reglats. Els criteris no corresponen en absolut a l'Administració Autònoma, sinó que simplement igual que aquell que ompl un qüestionari va dient si compleix o no compleix uns criteris establerts per una administració superior a una època anterior a la de la Constitució de la nostra Administració i va dient sí o no. I si és que sí el passa per amunt i si és que no també el passa per amunt, perquè la decisió final és d'una altra administració diferent. Ni és legal ni és ètic entrar a jutjar quina persona hi ha darrera una obra. No és legal ni és ètic intentar veure si hi ha un criteri diferent. Quan les subvencions són en base a una situació simplement, purament i completament objectiva, no hi ha llaç familiar que valgui perquè o si és o no si és la subvenció. I no és el mateix cas, i no em val la comparació a la de l'empleat de banca que se'n va jugar amb uns doblers al casino, i que ningú no pot saber si aquells són els seus o són els

del banc. Les obres es veuen, les situacions es veuen i si hi són hi són, i si no hi són doncs indubtablement no hi ha subvenció. Certament que també ha quedat demostrat que en la major part dels casos aquests problemes polítics tan grossos, aquests problemes ètics tan grossos relatius a determinades persones, entre les quals d'una manera directa o indirecta m'he trobat, són procedents de situacions anteriors. Són procedents de situacions anteriors, i això és anecdòtic, perquè igual que poden ésser anteriors ens hi podríem trobar en un altre moment. Però és que eren situacions tan clares que precisament per això ningú no se'n va anar de la cua, perquè eren empresaris agrícoles, i vostè ha dit que només n'hi havia un, però jo li diria que n'hi havia un altre, i és el mateix Director General, que viu i explota la seva finca i no a Palma, o poden ésser altres molts d'aquesta illa i de l'altra entre els 260 que no han tengut cap inconvenient sabent que això era així i considerant tot tan clar i tan llampant, que quan es va demanar a qui s'havien donat les subvencions varen entregar simplement i llisament la nòmina feta pel Ministeri d'Agricultura, perquè en absolut hi havia res a amagar. Hi havia una realitat, hi havia una realitat nascuda abans de, hi havia una realitat que es completava dins aquest període. Però ja li dic que per a mi, això també és purament anecdòtic. Podríem tornar-nos trobar en aquestes situacions i màxim a un lloc com aquesta Comunitat nostra, com aquesta illa nostra on n'hi ha que tenen famílies molt extenses i on els amics, parents i benefactors s'allarguen tant com les persones d'aquesta illa. Però crec que ha quedat molt més clar que la difusió havia estat àmplia i efectiva, tant en un cas com en l'altre. Tal vegada no tot l'àmplia i tot l'efectiva que voldríem però és que tanpoc el temps no ha donat per massa més. Hi ha hagut qualcú que ens ha demanat que, fent-nos càrrec del Govern el mes de juny constituint-se, quasi quasi al juliol, pel mes d'agost haguéssim fet en dos mesos el que altres administracions no havien estat capaces de fer en diversos anys. Certament tant de bo que ho haguéssim aconseguit, certament crec que els Consellers han demostrat, han demostrat que estaven per aquesta labor. Tota la resta que no sigui reconèixer que efectivament se li ha donat difusió, que aquesta difusió ha estat d'unes dimensions bones tant absolutament com comparativament, a pesar que el comparatiu sempre és un element de valoració i no per gust de comparar-nos amb altres Comunitats. Tota la resta són afirmacions gratuïtes i suposicions que es poden fer des d'una òptica o des d'una altra completament diferent. Que cadascú és molt lliure de fer allò que cregui que ha de fer, de fer aquelles suposicions que cregui que ha de fer. Amb això possiblement i durant molt de temps, per molt que ho discutíssim no ens posaríem d'acord. Creim sincerament que ho hem fet exactament com ho havíem de fer. Crec que ho hem fet d'una forma que requereix i permet moltes millores. Crec que al llarg de la legislatura, al llarg dels anys que falten d'aquest Govern els anirem demostrant que som capaços de perfeccionar-nos, que tenim voluntat de perfeccionar-nos, que les lliçons d'ètica, baldament siguin només d'ètica política, baldament només siguin d'ètica política estam disposats a assumir-les i que els agraiïm avui i des d'aquí tantes quantes vegades ens esmenin la plana, perquè això ens ajudarà a fer-ho cada vegada millor en el temps, en la forma, amb els modes i amb l'esperit. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gabriel Cañellas. Per fixar la seva posició, volen intervenir els altres Grups Polítics. Esquerra Nacionalista, Grup Popular. Disposa, Sr. Sebastià Serra, de cinc minuts.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. El debat ha arribat a un moment en què està prou, prou madur; hi ha hagut intervencions molt diverses. I jo crec que ha arribat un moment en què ja podem parlar gairebé d'unes conclusions. La primera que volem treure és que les Conselleries tenen, han tengut i tendran unes competències importants en la matèria que estam parlant; ja que analitzen, avaluen, seleccionen, fan informes tècnics, fixen quanties. Per tant, per molt que tenguem una normativa estatal superior, per molt que estem parlant de Decrets de l'any 82, està clar que hi ha una responsabilitat de les Conselleries molt important. Segona qüestió, i molt crítica, en què crec que coincidim tots, és que els esquemes des del mes de juny fins a finals de l'any 83, han estat en aquestes matèries agrícoles i comercials d'un continuïsm amb un passat no democràtic. I pensam que des del mes de juny a desembre hi havia temps de rectificar. Al mateix temps pensam que a cap moment no s'ha desmentit la responsabilitat de càrrecs polítics i d'alts funcionaris i pensam que la divulgació, per molt que s'hagi dit que n'hi havia haguda, pensam que en agricultura ha quedat molt demostrat que pel 84 n'hi ha haguda, però que pel 83 poca a no esser a través d'alts funcionaris i d'alts càrrecs polítics. Per tant entenem, senyors del Govern, que hi som a temps, hi som a temps, i creguin que per a Esquerra Nacionalista-PSM la idea és d'enfortir la democràcia a través del control parlamentari. La idea és que la nostra Autonomia vagi endavant en els aspectes més progressius possibles, per tant hi som a temps, hi som a temps, d'una sèrie de qüestions. La primera és de certes rectificacions, perquè és clar per a nosaltres que hi ha sospites respecte a alts càrrecs polítics i a alts funcionaris, no només el funcionari concret de què hem parlat, Sr. Ventura Rubí d'Agricultura, sinó alts funcionaris d'altres Conselleries molt beneficiats també amb aquest repartiment com el Sr. Dameto Esquella. Per altra part hem de dir que, de qualque manera, hi som a temps; hi som a temps, de fer una cosa ben concreta, que és tornar uns doblers públics de la gent més involucrada i en aquest cas són els familiars directes dels membres del Govern, que sumen una sèrie de milions. I hi som a temps, senyors del Govern, d'obrir uns expedients ja que hi ha aquesta mínima sospita d'alguns alts funcionaris. I hi som a temps, en definitiva, de voler investigar aquest tema a fons, ja que s'ha dit que els funcionaris han tengut una responsabilitat. S'ha dit que els funcionaris podien haver espargit. Creim que hi ha aquestes sospites, per tant, s'ha d'investigar. I al darrer que Esquerra Nacionalista vol dir és que hi ha hagut intervencions molt diverses, però pareix que hi ha un desig de clarificar les coses. Per tant, serà en el moment de la Moció en què estalonant mesures concretes i estalonant una Comissió d'Investigació com pensam que de qualque manera es pot enfortir tota la Institució Autònoma des del Parlament arribant fins al Govern. I senyors del Grup Regionalista, serà amb una postura decidida a partir d'aquesta mínima sospita votant una Moció i fent que hi hagi una investigació i fent que hi

hagi una actuació, com de qualque manera podrem fer que aquesta Moció sigui, que aquest debat sigui constructiu; i no només amb unes paraules avui moralitzadores però que, de fet, creim que s'han de concretar.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Serra. El Sr. Cosme Vidal, pel Grup Popular, té la paraula. Disposa, Sr. Vidal, de cinc minuts.

EL SR. VIDAL JOAN:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. A pesar que crec que el Govern ha dat contestació adequada a totes les Interpellacions, crec que el Grup que li dóna suport, el Grup Popular, ha de fixar la seva posició i l'ha de fixar dins d'aquesta prudència que algú ens ha volgut recomanar aquí i que jo demanaria sempre que es començàs aplicant per a ells mateixos, perquè vertaderament aquesta prudència ens aconsella no tapar un forat amb un altre, com s'ha dit molt gràficament, a no fer comparacions, perquè sempre són odioses. Jo solc dir que algunes podrien resultar gracioses fins i tot, però és que no ho volem fer perquè ens ofenen aquestes comparacions, perquè aquesta Comunitat Autònoma amb aquest Govern de Coalició Popular ha pogut contestar, es vulgui dir o no, si és satisfactori, i ha explicat clarament que s'havia actuat dins de la completa legalitat. Coses que, torn a repetir, tal vegada a altres bandes on no precisament tenim el Govern no s'han pogut explicar. I el que no ha volgut entendre és perquè no ha volgut, senzillament. Perquè fins i tot documentalment s'ha explicat que s'havia actuat dins d'aquesta legalitat. Però jo diria més, el que s'ha actuat és amb massa bona fe, i això també ha quedat evident. I aquesta bona fe, precisament, s'ha posat de manifest que s'hagi pogut orquestrar, que torn a repetir, aquí està molt bé aquest control parlamentari, aquí està molt bé, i tots tenen molt de dret a aquestes Interpellacions com tenen molt de drets a llavors convertir-les en Mocions; perquè vertaderament, endemés del dret de voltes hi ha intervencions, Interpellacions o Preguntes que, vertaderament, no han tengut massa entitat, idè aquesta en té més, ja que tothom té dret a fer-ho; però el que sí ha quedat molt clar és que precisament, a causa d'aquesta bona fe, d'aquesta evident bona fe, s'ha pogut acusar de nepotisme el Govern. Jo indubtablement no sé com ... o com la mesuren els diferents Grups Polítics aquí. Cada un té perfecte dret a fer-ho a la seva manera. Ara, la legalitat ha quedat demostrada que s'havia respectat. Que una vegada amb uns criteris anteriors, accedir al Govern i concretament amb un organisme com l'IRESCO es varen dar nou sollicituds o es varen atorgar nou sollicituds i que llavors un nebot d'un senyor d'aquests l'han nomenat Conseller, i que aquest senyor amb una d'això de l'ètica que pregonen, pregonen, que no és el mateix predicar que dar blat, que pregonen altres, hagués entregat aquesta quantitat o hagués dit renunciï a aquesta ajuda, això és molt diferent i amb això cada un que s'apliqui el seu. Però torn a repetir, el que ha quedat clar és vertaderament que s'havia actuat dins la legalitat. I torn a repetir que fins i tot en aquest aspecte, el nepotisme no pot existir i fins i tot resistiria una comparació, que torn a repetir, per prudència no vull fer, però que així mateix he de dir que no som nosaltres, em referesc a aquesta drete tan injuriada,

el que ha pujat aquest concepte del nepotisme i ha entrat al papatisme però en un sentit tan genèric que fins i tot hi entren les «queridas».

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Ja acabat aquest debat, don les gràcies a tots els Diputats per la ... Per què demana la paraula?

EL SR. PONS IRAZAZABAL:

Demana la paraula perquè el torn d'exposició de

posició del Grup Popular ha entrat a rebatre afirmacions que havia fet a la meua intervenció referents a legalitat i nepotisme i m'agradaria utilitzar un minut simplement per replicar a aquestes afirmacions.

EL SR. PRESIDENT:

No, la Mesa considera que no; per tant, es dona per acabat aquest debat i bones tardes, Srs. Diputats, i gràcies de les seves intervencions.

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000,— pessetes
Sis mesos	1.000,— pessetes
Tres mesos	500,— pessetes
Preu de l'exemplar	100,— pessetes

Redacció i Administració

PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

C/. Palau Reial, 16

PALMA DE MALLORCA